

Verslag van de Sinterklaas mëlée

Op donderdagmiddag 1 december organiseerde onze CW (de Commissie Wedstrijdzaken) het jaarlijkse mëlée-toernooi in het kader van de goedheiligman die rond die tijd weer in ons land was. De bijbehorende weergoden waren ons uitermate gunstig gezind. Het was windstil en helder weer, vrijwel wolkeloos en dus bijzonder zonnig voor de tijd van het jaar. Geen zomerse temperaturen, dat nou ook weer niet, verre van dat, maar best wel aangenaam weer om te bouden. Iedereen had een ingepakt cadeautje meegenomen en die waren allemaal fraai uitgestald op een lange en feestelijk aangeklede tafel, een vrolijk gezicht!

Toen iedereen was ingeschreven kon Willeke, die de regie vandaag in handen had (bedankt!), de indeling maken en kon iedereen de wei in, nou ja, de baan op dan. Er waren 28 deelnemers en dus werd er op 7 banen door 14 doublettenteams gestreden om de eeuwige roem. Afgaande op de geluiden om ons heen was het duidelijk dat iedereen het bijzonder naar de zin had. Dat werd nog eens verbeterd toen Fred, die de kantine bemenste (bedankt man!), met een grote schaal frituurhapjes rondging.

Er werd op tijd gespeeld en dat was wel nodig ook, want er zaten een paar zeer langdurige partijen bij...

Zodra iedereen van de baan was gestapt kon Willeke de nieuwe indeling samenstellen en kon iedereen genieten van een al dan niet warm drankje (bedankt bestuur!) en van diverse bakken strooigoed, die her en der op de tafels, ook buiten, verspreid stonden.

Na voldoende te zijn opgewarmd (het was niet echt warm, ondanks de volop schijnende zon, die trouwens steeds verder richting ondergang zakte) was iedereen weer gemotiveerd om nogmaals te gaan strijden voor een overwinning, wat links en rechts soms aardig lukte maar soms ook (helemaal) niet. Maar ja, zonder verliezers zijn er ook nu eenmaal geen winnaars...

Wederom moesten enkele partijen door de fluit worden afgebroken, maar de meeste waren op tijd klaar. Iedereen vond het ook wel best zo. De zon stond nog nét boven onze befaamde heg en het koelde nu snel af. Fred probeerde nogmaals de gevoelstemperatuur bij de deelnemers op peil te krijgen, door nog een keer met een grote schaal frituurhapjes rond te gaan, wat, net als daarvoor, door menigeen zeer op prijs werd gesteld.

Toen iedereen na afloop van de strijd een zitplaats in de kantine had gevonden, kon Willeke overgaan tot het bekendmaken van de einduitslag. Allereerst werd natuurlijk Fred in het zonnetje gezet omdat hij de inwendige mens op ons terrein van een natje en een droogje had voorzien. Willeke werd ook nog 'spontaan' bedankt voor haar inzet en vervolgens liet zij alle deelnemers op een vooraf bepaalde volgorde een cadeautje van de tafel uitzoeken. De winnaar en de laatst geklasseerde samen en vervolgens de nummer twee met de voorlaatste enzovoorts, totdat elke deelnemer van een cadeautje was voorzien. Daar viel overigens met de beste wil van de wereld geen inschatting van te maken. Een groot cadeau kon een ingepakte voordeelverpakking toiletpapier zijn en een piepklein cadeautje bleek een handige miniatuur zakagenda te zijn.

Iedereen was het erover eens dat het een bijzonder geslaagde middag was geweest. Het weer was uitzonderlijk vriendelijk en de catering ruim voldoende. De regie van de dag was foutloos en de cadeautjes (over het algemeen dan) tot ieders tevredenheid.

Het bleef daarna nog lange tijd bijzonder gezellig (en warm) in onze kantine maar vervolgens toog toch iedereen tevreden huiswaarts.

Greetz, Gerrit Loderus *(en alle foto's zijn gemaakt door Willeke, bedankt!)*.

